

SZEGEDI KOVÁCS GYÖRGY

A cet gyomrából

(B. E. emlékének)

*A Mennyben
biztosan nem unatkozunk majd.
Kezdetnek mindjárt videózunk.
Megnézzük egymás történetét.
Először a Krisztusét,
azután a megszámlálhatatlan sok
szabadulást, gyógyulást,
mi rajtunk esett.
Majd azt a temérdek tragédiát,
amit az ész föl sem foghat,
megérteni, elfogadni sem tud.
Mert hogyan is csillapíthatnánk az
akarattunkkal azt,
ami ösztönös.
„Szenvedés, ki méltó rád?“, zúgja a dal.
Micsoda badarság. Az ember elméjében
idegen test.
A Magasságos hogyan látott minket?
Úgy, mint az a fotóművész,
aki csak a megnyomorodott
koldusgyerekeket fotózta?
Bizony, a cet gyomrából
másképp fest minden.
Ezek lesznek a legszebb történetek,
amik akkorra már átértékelődnek,
kisimulnak a véres századok gyűrött takaróin.
Majd lehámozzák a nyomorúság
romlott banánhéját, s a lelkek
felragyognak,
akár a pillangók.*

→

Mielőtt a szél

*Odakint
nagy cseppekben esik...,
ahogyan harminc évvel ezelőtt,
mióta belém rajzolt a sors,
és a szívemre tetováta
a nevedet;*

*hulltál rám, s
hullsz ma is,
mint dalba mártott
édes gyümölcs.*

*Így szűrődött le bennem
az a levegőbe emelkedett pillanat,
létem felbolygatott iszapja.*

*Talán mélyebben kellene keresni,
az „Ég szárnyainak árnyékában
Sálem hősín kőfalait”,
hogy a becsapódott meteoroktól viharzó
áprilisi tavirózsák
ki ne szakadjanak,
hogy legyen csillag-csönd,
hogy még egy olvasható szót
írhassak a víz tükreire,
mielőtt a szél
letörölné.*

In memoriam 1956. október 25., Budapest, 2014